

4,31/1.

Reskrypt Ministra Przemysłu i Handlu

w sprawie wypłat urzędnikom z funduszu, pochodzącego z opłat, wynikających z tytułu § 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415, POM poz. 4,12).

MINISTER
PRZEMYSŁU I HANDLU
№ Pr. 4366.

Warszawa, dnia 21 czerwca 1924 r.

W rozwinięciu § 5 części I rozporządzenia mojego z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415) zarządzam, co następuje:

§ 1. Opłaty, pobierane za czynności, dokonywane poza urzędem przez urzędników, zaliczonych lub delegowanych do urzędów podwładnych Głównemu Urzędowi Miar, wpływają na fundusz, przeznaczony do podziału między tychże urzędników w porządku poniżej przepisany.

§ 2. Do pborów z funduszu, wymienionego w § 1, uprawnieni są urzędnicy nie wyżej VI stopnia służbowego, zaliczeni do jednej z następujących dwóch kategorii:

Do kategorii I-ej należą:

- a) urzędnicy techniczni, stale zatrudnieni samodzielną pracą przy legalizowaniu poza urzędem,
- b) urzędnicy techniczni, nie zatrudnieni stale czynnościami legalizowania poza urzędem, obznajmieni należycie ze sprawdzaniem przymiarów, pojemników, wzorców objętości niewłaściwych, odważników zwyczajnych i dokładniejszych, wag przenośnych i fundamentowanych i uznani przez Naczelnika Okręgu za uzdolnionych do samodzielnych czynności poza urzędem,
- c) kontrolerzy, rewidujący nie mniej niż 300 obiektów obrotu publicznego kwartalnie, o ile nie otrzymują dodatków funkcyjnych.

Do kategorii II-jej należą:

- d) urzędnicy techniczni, odpowiadający warunkom p. b), lecz nie uznani przez Naczelnika Okręgu za uzdolnionych do czynności samodzielnych poza urzędem.

§ 3. Z funduszu, wymienionego powyżej, opłaca się przede wszystkim koszta, związane z podziałem funduszu, włączając w to dodatkowe wynagrodzenie dla urzędnika, wyznaczonego przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar dla dokonywania rachunkowego podziału i zarządu funduszem, które to wynagrodzenie nie może przekraczać części, otrzymywanej przez urzędnika, zaliczonego do kategorii II (§ 2).

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 7 lipca 1924 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

§ 4. Pozostały fundusz rozdziela się w taki sposób, aby urzędnicy jednej i tej samej kategorii otrzymali części równe, oraz aby część, przypadająca urzędnikowi kategorii I-ej, była dwa razy większa od części, przypadającej urzędnikowi, zaliczonemu do kategorii II-ej.

Części te winny być tak zaokrąglane, aby mniejsza wypłata była liczbą wielokrotną 10 groszy. Pozostałość funduszu, powstała wskutek tego zaokrąglenia, przenosi się na następny miesiąc.

§ 5. Nikt z urzędników nie może uczestniczyć w podziale funduszu przed zaliczeniem go do jednej z kategorii, wymienionych w § 2, przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na wniosek Naczelnika właściwego Okręgu legalizacji narzędzi mierniczych. Zaliczenie to nie może nastąpić przed upływem 6-ciu miesięcy od rozpoczęcia służby w urzędzie miar i wygasa z końcem najbliższego miesiąca marca lub września; jednocześnie ustaje uczestniczenie urzędnika w podziale funduszu. Dalsze uczestniczenie urzędnika w podziale funduszu uzależnia się od ponownego zaliczenia go do tej samej lub innej kategorii w myśl § 2-go.

§ 6. Podziału funduszu, wymienionego w § 1, dokonywa po upływie każdego kwartału kalendarzowego Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 7. Urzędnik nie uczestniczy w podziale funduszu, pochodzącego z miesiąca, w którym poraz pierwszy został zaliczony do odpowiedniej kategorii (§ 2).

§ 8. W razie urlopu płatnego lub choroby, trwającej dłużej niż 2 tygodnie w jednym miesiącu, urzędnik otrzymuje pełną sumę, jakaby przypadła na niego z podziału w zwykłych warunkach.

W razie urlopu płatnego lub choroby, trwającej dłużej niż 6 tygodni, urlopu bezpłatnego, zawieszenia w służbie lub przeniesienia w stan nieczynny, urzędnik nie uczestniczy w podziale.

§ 9. Opłaty, pobierane na podstawie § 5 Cz. I rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415) za czynności urzędników Głównego Urzędu Miar, nie delegowanych do urzędów podwładnych, wpływają aż do dalszych zarządzeń na rzecz urzędnika, który dokonał wymienionej czynności.

§ 10. Opłaty, pobierane z tytułu § 5 powołanego rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. w lotnych urzędach miar, wpływają w każdym Okręgu legalizacji narzędzi mierniczych na fundusz, przeznaczony do podziału pomiędzy funkcjonariuszów, zatrudnionych w lotnych urzędach tegoż Okręgu.

§ 11. Do pborów z funduszu, wymienionego w § 10, uprawnieni są urzędnicy techniczni oraz woźni legalizacyjni, przydzieleni do lotnych urzędów miar.

§ 12. Podziału funduszu, wymienionego w § 10, dokonywują Naczelnicy Okręgów legalizacji narzędzi mierniczych po upływie każdego kwartału kalendarzowego.

§ 13. Fundusz, wymieniony w § 10, rozdziela się pomiędzy funkcjonariuszów na części proporcjonalne do ilości dni urzędowania każdego funkcjonariusza w lotnym urzędzie miar, z tem, by kwota, przypadająca przy podziale urzędnikowi za każdy dzień, spędzony w urzędzie lotnym, była półtora raza większa od takiejże kwoty, przypadającej woźnemu legalizacyjnemu.

Sumy, wynikające z podziału, winny być zaokrąglane wdół do 10 groszy. Pozostałość funduszu, powstała wskutek tego zaokrąglenia, przenosi się na następny kwartał.

§ 14. Decyzje Dyrektora Głównego Urzędu Miar w sprawach, dotyczących wykonania powyższych przepisów, są ostateczne.

Jednocześnie unieważniam reskrypt mój z dnia 18 maja 1923 roku № Pr. 2421.

MINISTER:

(—) Józef Kiedroń

Do

PANA DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR.